Ч. 19 Середа 26 січня (7 лютого) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К.	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К.	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Угодові конференциї. — Страйк углекопів. — Росия в Персиї.)

Вчера, о годині 2-ій з полудня, в президиї ради міністрів, відбуло ся перше засідане угодових конференций, скликаних правительством для переведеня порозуміня між Чехами і Німцями. В нарадах взяли участь відпоручники німецких і ческих сторонництв і представителї правительства; президент міністрів ґр. Кербер, міністер скарбу ґр. Бем-Баверк, судівництва Спенс-Боден, просьвіти др. Гартель, торговлї бар. Каль, рільництва Джованеллї і ческий міністер др. Резак. — Конференцию відкрив президент міністрів др. Кербер промовою, в котрій висказав вдоволене з прибутя членів на конференцию. Відтак говорив дальше: Вже ту участь уважаю великим успіхом не так правительства, як радше так важної справи, яка нас тут зібрала, бо ми зібрались тут, аби завести мир в тій старій державі, що розірвана надмірною борбою народностий, яка приносить її великі економічні шкоди. Коли приглянете ся міжнародним відносинам в сьвіті, то побачите, що ті держави проводять і ті приказують иншим, котрих горожани лучать сили в труді коло економічного добра і внутрішного мира. І дивіть панове, що саме в тамтих державах праця всїх рук обертає ся на помноженє духового і материяльного богатства народу. У нас на жаль цілком инакше. Безнастанна борба народностий довела просто до безнадійного положеня і відбирає загалови довіріє у власні сили і могучість держави. Тому коли панове прислухаєте ся голосам нашого спосібного і доброго населеня, то почуєте з усіх таборів політичних один голос, голос бажаня і туги за национальним миром. І загальне єсть пересьвідчене, що тяжко о щасливійший оборот річий для нашої монархії, колиб на місце безнастанних політичних спорів настала згода, бо тодї і ми моглиби звернути всї свої сили до підпираня економічного розвитку монархії. А яке то прикре чувство для кождого правительства, що хоче завести в державі правильну адміністрацию, бачити, що всї ті безхосенні борби спиняють користні реформи. Як тяжко в таких услівях поставити адміністрацию на висшім степени розвитку. Всяка хосенна праця неможлива, доки тревае национальна борба. Однако всї ті перепони не такі, аби прийшло вже цілком виречи ся всякої надії. Мимо всїх подій з послїдних літ удало ся вже довести до порозуміня на многих точках. А коли тут осягнемо який успіх, то не бою ся вже о то, що добро держави буде найсильнійше промавляти за тревалостию того внутрішного мира. Правительство щиро бажає цїлу силу державы обернути на культурні і економічні потреби суспільности. А від вас, панове, залежить, аби сотворити услівя для такої полїтики. Можу то сказати, що цїла держава бажає щирого і спокійного висліду нарад. — По промові міністра забирали голос ще нп. Енґель в імени Чехів і Функе в імени Німців і висказали погляди і становища обох сторонництв. Конференцию замкнено о годині 4-ій в полудня і ухвалено, що друге засїдане відбуде ся нинї. Справозданя з кождого засїданя будуть подавати ся до прилюдної відомости.

Страйк в остравско-карвіньскім ревірі тревае дальше в цілій своїй повноти. Спокою нігде доси не заколочено. Вчера мав бути для браку угля здержаний рух в вітковицких фабриках. Дві тисячі робітників, котрі з тої причини стратять роботу, одержать по змозї инше занятє. В Фалькнові стануло в суботу до роботи 1607 робітників, 4179 ще страйкує. З закопів добувають 127 ваґонів вугля. Коло Дукс на 107 більших закопів працюють в 30 закопах. З огляду на чисельно значну асистенцию войск в реионах Брікс і Дукс, міністерство війни вислало туди з Відня ґенерал-майора Хіцоля, котрий обняв команду над тими войсками. Ситуация взагалі не змінена, спокою нігде не нарушено.

Росия одержала в Персиї велику фінансову побіду над Анґлією. Аби яку державу зробити від себе цілком зависимою, заборчі держави не потребують нинї підбивати єї воєнною силою. Тепер вистане, зробити дотичну державу зависимою економічно; дістати в свої руки єї зелїзниці або фінанси. В Персиї одно і друге дістала в свої руки Росия. При тім випередила заняту иншими клопотами Анґлію, з котрою під тим взглядом вела довший час завзяту тиху борбу. Персия затягнула іменно 5 процентову позичку, за котру ручить Росия. При тім зроблено таку угоду, що Персия не сьміє так довго затягати нової позички, як

---

15)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Амазіс аж поблїд і тряс ся з гніву, але слухав аж доси, як єго син ганьбив все то, що для него було найдорожшим. Тепер вже не міг довше мовчати і відозвав ся голосом, що як би із сурми поніс ся по просторій сьвітлици: А чи знаєш чие житє мусів би я пожертвувати, як би менї житє моїх дїтий і удержане основаного мною пануючого дому не було милїйше. як благо сего краю? Чи знаєш ти, чваньливий і мстивий сину нещастя, того, що колись зруйнує отсю величаву, прастару державу? То ти той, Псамтіку, котрого вже боги назначили, ти той чоловік, котрого люди боять ся, котрого серце не знає любови, в котрого груди нема дружности, котрого лице не знає усьміху а котрого душа не знає милосердия! — Боги прокляли тебе і зробили в тебе людину, котра всїх відтручує від себе а від того гніву безсмертних все закінчить ся зле, до чого би ти й не взяв ся.— Послухай тепер, бо раз мушу тобі то сказати, що я з батьківскої слабости так довго таїв перед тобою. Я скинув з престола мого попередника і змусив єго віддати за мене єго сестру Тентхету. Она полюбила мене і в рік по нашім вінчаню обіцяла привести менї на сьвіт дитину. В ночи перед твоїм народженем заснув я коло постелї моєї супруги. Аж ось снить ся менї, що твоя мати лежить над берегом Ніля. Она жалує ся переді мною, що єї в грудех болить. Я нахилив ся до неї, і виджу, що з єї серця виріс кипарис. Дерево ставало щораз висше, щораз ширше і темнїйше; але єго корінє обмотувало ся об твою матір і задушило єї. Студений мороз пішов по моїм тїлї. Я хотів втїкати. Нараз підняв ся зі всходу страшенний вихор, котрий вирвав той кипарис і звалив на землю, так, що єго широке галузє замочило ся аж в Нїлю. Тогди ріка перестала плисти, вода зробила ся тверда, і замість ріки лежала переді мною величезна мумія. Міста над берегами почали морщити ся і з них поробили ся величезні урни для померших, котрі як би в якім гробі стояли коло величезного тїла Ніля. Я пробудив ся і велїв закликати ворожбитів, що уміють сни поясняти. Анї один не умів менї пояснити сей дивний сон, аж наконець один жрец лїбійского Аммона так менї єго пояснив: Тентхета згине від пороху сина. Того понурого, злощастного чоловіка представляє той кипарис, що убиває свою матїр. За єго панованя нарід від всходу положить Ніль, значить ся Єгиптиян, трупом, а з їх міст зробить румовище, то будуть тотї урни померших.

Псамтік стояв мов закаменїлий перед своїм батьком, а той говорив дальше: Твоя мати померла, коли ти прийшов на сьвіт, червоне як грань волосє, знак синів Тіфона [1]) покрило твою голову. З тебе став понурий чоловік. — Нещастє переслїдувало тебе, бо позбавило тебе улюбленої жінки і дорогих діточок. Як я уродив ся під щасливим знаком Аммона, так уродив ся ти, як то обчислили планетники, з початком страшної планети Сета [2]). Ти....

Амазіс урвав тут свою бесїду, бо Псамтік під впливом тих страшних слів розплакав ся сильно і повалив ся на землю, більше стогнаючи, як говорячи, відозвав ся:

Не говори, лютий отче, не кажи бодай того, що я одніселький син в цїлім Єгиптї, котрого ненавидить батька невинно переслїдує!

Амазіс глянув на блїдого мужчину перед собою, котрий закриваючи собі лице своєю одежиною, лежав перед ним на землі. Єго минув скорий єго гнїв і взяв ся жаль. Він відчув то, що за люто поступив собі з сином, що

[1]) Гляди примітку ч. 3 у фейлєтонї ч. 10 „Народ. Часоп." ч. 10 з дня 15 (27) січня с. р.

[2]) Єгипетскі астрольоґи або планетники, т. є. ворожбити, що ворожили із зьвізд, були славні на весь сьвіт. Они й були першими зьвіздарями або астрономами. Кожда година мала свої планети, з котрих одні приносили щастє а другі недолю, після того, як хто уродив ся під якоюсь планетою. Навіть на поодинокі части тїла мали зьвізди після віруваня Єгиптиян якийсь вплив. Як видимо, в тій повірці дійшла єгипетска культура аж до наших часів. Найславнїйшими єгипетскими планетниками були Петозіріс і Нехепсо.

довго позиченими грішми не заплатить всїх своїх давнїйших довгів. На сплату сеї нової позички мають іти доходи цлових урядів. На случай, коли би Персия неточно сплачувала свою позичку, Росия одержує право контролї над перскими фінансами. Фінансова адмінїстрация Персиї така лиха, а довги такі великі, що Росия не довго буде ждати на виконанє сего права контролї. Маючи в своїй руцї контролю доходів і цлових урядів Персиї, Росия має в руцї цїлу Персию. За контролею фінансів піде продовженє зелїзничого монополю, а може і яка пристань в перскім заливі. Що Росия і полїтично використає свою економічну силу в Персиї, о тім не можна навіть сумнївати ся.

Новинки.

Львів дня 6-го лютого 1900.

— **Народний руский театр** переїздить з Дрогобича до Самбора, де дня 14 с. м. виставить в сали касиновій народний образ в 5 актах п. заг.: „Не ходи, Грицю, на вечерницї". Порядок дальших вистав такий: в суботу (17-ого) „Назар Стодоля"; в недїлю (18) „Кляте серце", народна драма Карпенка-Карого; ві второк (20) „Честь" Судермана; в четвер (22) „Бідне дївча", оперета в 5 актах; в суботу (24) „Малка Шварценкопф" і „Він не заздрісний", комедия в однім акті. Дальший репертуар буде пізнїйше оголошений.

— **З Надвірнянщини пишуть нам:** В недїлю дня 4 лютого відограла перший раз як гори памятають, молодїж шкільна доповняючої науки в Пасічній дуже удачно як на гуцулів „Піч Вифлеемску" заходом о. пароха Емилїяна Андрохевича і членів читальнї „Просьвіти". Цїлий дохід призначений на поміч для бідної молодїжи.

— **Самоубийство.** З Боринич доносять, що там застрілив ся управитель почти, емерит. майор Віктор Маркез. Причиною самоубийства була родинна незгода і спроневірене почтових гроший.

— **Застрілений жандарм.** З Величкм пишуть: Перед кількома днями вийшов тутешний жандарм, Олеарчик, до служби, з котрої вже не вернув. В кілька день опісля найдено его в лїсї в Дзвекановицях, застріленого. Дня 2 лютого виїхала на місце судова комісия, в цїли розслїду, чи заходить ту злочин, чи самоубийство. Ходять поголоски, що Олеарчик пав жертвою любовної зависти.

— **Обманець.** В Тарнові увязнено якогось Гната Стубра, фризиєрского помічника, що прибув з Берлина, під закидом злочину обманьства, якого допустив ся в той спосіб, що від несьвідомих дївчат видурював грошї під покривкою, що з ними буде женити ся, а потім пропадав без слїду. Таким чином мав вже Стубер кільканайцять наречених, покоївок і кухарок, по ріжних містах Галичини і у Відни, а загальна сума виманених гроший доходила до кількох тисяч зр. В Тарнові зрадила его уведена кухарка, від якої видурив 200 корон. Стубер є родом з Тарнова, має 26 лїт і каже, що має власну фризиєрску робітню в Берлинї.

— **З власної вини.** Коропецкий Никола, слуга двірский, лїт 48, батько 4 дїтий, в Горигляд, повіта товмацкого, переходив дня 1 лютого около 4 год. по полуднн на другу сторону Днїстра. Люди з другого боку ріки кликали на него, щоби не пускав ся на лїд, але він їх не послухав і ішов дальше аж лїд під ним заломив ся і він утонув ся. Ратунок був неможливий, бо нещасливий пішов під лїд і вже більше его не було видко.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 12 сїчня с. р. занята коло кінної молотільнї на фільварку в Зборові у посесора Емануїла Гавранка робітниця Пазька Ганич, лїт 33, упала так нещасливо, спотикнувши ся на вал керату, що до години померла. — На шляху зелїзницї в громадї Братківцях, повіта городецкого, знайдено межи стациями Родатичі-Городок заступника стражника зелїзничого Антона Романовича, забитого поїздом тягаровим ч. 164. — Дня 30 сїчня с. р. пішли паробки: 19-лїтний Федїр Лазорищук і 27-лїтний Федїр Цап з Волї мигової до лїса зрубувати дерево. При сїй нагодї підтятий Лазарищуком бук звалив ся на Цапа, котрий в пів години опісля погиб.

— **Малий непотріб.** Коло т. зв. копитового перед двірцем зелїзницї арештував дня 3 с. м. вечером капраль полїцийний 12-лїтного хлопця Иванка Николаєва, Пилипона з Білокерницї на Буковинї, за то, що він волочив ся без цїли і безвсякої легітимациї. При арештованім найдено 1295 зр. 67 румуньских левів. Малий непотріб признав ся, що забрав ті грошї своему батькови, садівникови в Черновцях.

— **Померли:** О. Терапонт Котович, парох в Підберезцях львівского-загородского деканата, сеї середи, в 78 роцї житя а в 51 сьвященьства; Мария з Кишиків Ардан, жена завідателя парохії Тисови, дек. нижанківского, дня 31-ого сїчня с. р. в 18 роцї житя.

Телєґрами.

Відень 6 лютого. Як доносять часописи в карвіньско-остравскім копальнянім окрузї прийде вже вскорі до згоди, бо властителї поробили робітникам значні уступки

Льондон 6 лютого. Мінїстерство війни не має доси нїякої вісти, немов би ґен. Буллер перейшов Туґелю і ішов на Ледісміт; противно на цїлій лінії анґлїйскої армії над Туґелею спокійно.

Капштадт 6 лютого. Бури збирають дуже сильний відділ під Колесбурґ і ладять ся на напад Анґлїйців на Оранїю

Льондон 6 лютого. Бури підозрівають, що ґен. Буллер хоче їх обійти від всходу з краю Зулюсів і тому пересувають там свою артилерию і відділи войск.

їдовитою стрілою зранив душу Псамтіка, і згадав собі на померщу перед сорок лїтами матїр того бідолашного. Перший раз від довгого часу подивив ся він як батько, як той, що призначений на то, щоби потїшати, на сего понурого чоловіка, котрий відтручував від себе всяку ознаку любови і у всїх своїх поглядах був зовсїм ему чужий. Єго мягке серце знайшло ся перший раз в тім положеню, що могло обтерти сльозу в холоднім звичайно оку сина. З радостию скористав з тої нагоди, нахилив ся над ридаючого мужчину, поцїлував его в чоло, підняв его, і сказав лагідним голосом:

Прости менї мою сердитість, любий сину. Ті лихі слова, що тебе згризли, не походили з серця Амазіса, лиш з пащі лютости. Ти мене дразнив через многі лїта своєю холодностию, жорстокостию, упором і тим, що ти був для мене як би якийсь чужий. Нинї оскорбив ти мої найсьвятїйші чувства і длятого взяла мене надмірна лютість. Але тепер нехай знову все буде добре межи мною а тобою. Коли вже наша вдача так неоднакова, що наші серця нїколи не злучать ся щиро і тїсно з собою, то жиймо бодай на будуче в згодї і будьмо вирозумілі один для другого.

Псамтік склонив ся мовчки і поцїлував ризу свого батька. — Не так — відозвав ся той, — поцїлуй мене в лице! Отже добре, так повинно бути межи батьком а сином! А що до того пустого сну, то тим не гризи ся! Сон то мара; а хоч его й боги посилають, то всетаки ті, котрі їх поясняють, суть людьми, котрі можуть помиляти ся. Рука все ще тобі дрожить, а лице твоє білїйше, як твоя біла одїж. Я був лютим супротив тебе, лютїйшим як батько....

— Лютїйший, як повинен бути чужий против чужого — перебив королеви наслїдник престола. — Ти мене пригнобив і зломив, а коли моє лице доси лиш рідко коли усьміхало ся, то від нинї буде в нїм видніти ся лиш нужденність.

— Не говори так — сказав Амазіс і поклав руку на плече свого сина. — Коли зроблю комусь рану, то і маю силу вигоїти з неї. Скажи менї, чого твоє серце найбільше бажає, а я тобі то зроблю!

Псамтікови очи засьвітили ся, на его блїдім лици показав ся слабий румянець і він не надумуючись, але голосом, котрий все ще дрожав трохи від того зворушеня, якого его серце зазнало в послїдних хвилях, відповів: Відступи менї Фанеса, мого ворога!

Король постояв кілька хвиль задуманий, заким відповів: Буду мусів сповнити твоє жаданє; але я волїв би був, щоби ти зажадав був хоч би й половину мого скарбу. Тисячі голосів відзиває ся в моїм серци, що я готов щось зробити, що есть мене негідним, що стане ся погубним для мене, для тебе, для держави, для нас всїх. Розваж собі ще раз, заким возьмеш ся до дїла, а то тобі кажу, що щоби й не задумував зробити з Фанесом, то Родопісї не сьміє й волосок злетїти з голови; мусиш також старати ся і о то, що переслїдуванє мого бідного приятеля остало ся тайною особливо для Греків. Деж знайду такого вожда, такого дорадника і товариша забави як він? Та й ти не видиш ще, щоби він був в твоїх руках і кажу, щоби ти соб розважив, що ти хоч і розумний як на Єгиптиянина, то Фанес і розумний як на Єллина, а то значить більше. Особливо же пригадую тобі твою присягу що ти зрік ся всяких намірів що до внучки Родописи. Менї здає ся, що за то повинно би тобі вистати то, що тобі даю! Бо коли я тебе добре знаю, то у тебе більше значить месть як любов! А наконець що до Єгипту, то ще раз тобі кажу, що він нїколи не був щасливїйший як тепер. Говорити противно нїкому й на гадку не приходить, хиба невдоволеним ереям і тим, що за ними то само плетуть. Ти хотїв би ще й довідати ся історії походженя Нітетіси? Отже послухай; твій власний інтерес наказує тобі держати язика за зубами.

Псамтік слухав з напруженою увагою оповіданя свого батька і подякував ему, коли він скінчив, сильним стисненєм руки.

— Бувай же здоров! — закінчив Амазіс свою розмову. — Не забувай на то, що я тобі казав, а не проливай крови, о то тебе усильно прошу. Нехай з Фанесом стане ся, що хоче, я не хочу о тім нїчого знати, бо я ненавиджу лютости, і не хотїв би того, щоби я був змушений гидити ся тобою, моїм сином. Який ти веселий, бідний Атинче! Лїпше би було для тебе, як би ти нїколи не заходив був до сего краю!

Коли Псамтік вийшов із сьвітлицї свого батька, ходив той ще довго по нїй то сюди то туди. Він жалував того, що такий податливий і вже тепер здавало ся ему, що облитий кровю Фанес ходить побіч тїни Гофра, скиненого ним з престола. — Але він би міг таки направду нас знищити — оправдував ся він перед своєю власною совістию; відтак кинув ся, випростував ся, закликав слугу і з усьміхом на устах вийшов із сьвітлицї.

Чи той чоловік легкої крови, то дитя щастя, так борзо успокоїв свою напоминаючу душу, чи може він мав на стілько сили, що усьміхом покривав ту муку, якої натерпів ся?

Глава сема.

Псамтік, вийшовши з комнати свого батька, не задержав ся нїгде, лиш пішов зараз до сьвятинї богинї Неїт. При входї до сьвятинї звідав ся він про старшого ерея. Слуги сьвятинї попросили его, щоби він заждав, бо великий Неїтотеп есть як-раз в сьвятая сьвятих [3]) і молить ся там до всевишної володітельки неба.

[3]) Єгипетскі сьвятинї були так збудовані, що ставали в серединї щораз низші і низші і тим викликували у богомольця щораз більшу поважність і щораз більше чувство побожности. — „Всї дороги суть визначені — каже Шназе (Schnaase) в своїй історії штуки — не вільно зійти з них,

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаемо нікому.

Торговля руска в Миш.: Такі річи не оплатить ся Вам побирати просто з фабрик, бо і посилка буде коштувати і фабрикант ледви чи схоче посилати в такій скількости як Вам потреба. Поменші купці і крамарі побирають такі річи від гуртівників. А на всякий случай годі таку справу перший раз залагоджувати письменно. Треба насамперед самому поїхати чи то до фабрики, чи гуртівника, казати собі показати всілякі потрібні товари, вибрати то, що пригоже, умовити ся і тогди казати присилати собі на кожде письменне замовлене. В противнім случаю зараз в першім початку може легко прийти до якогось непорозуміня а навіть і до процесу. Купець, бачите, мусить бодай раз до року вибрати ся в сьвіт і вишукати собі жерела своїх товарів. Длятого замість подавати Вам фабрики у Відни, в Чехах, Стириї і т. д. радили би ми так зробити: Всілякого рода полотна і перкалі, бархани, дамки, хустки, фартушки і т. п. дістанете у фірми Николай Людвіґ, маґазин товарів блаватних, Львів площа Марияцка ч. 8. Там бере свої товари, як знаемо богато крамарів. Там може дістанете і гарасівки, а коли ні, то фірма та скаже Вам, де можете дістати. — В справі ножиків удайте ся до Русина ножівника п. Івана Лаврука ул. Галицка ч. 6. Умовте ся з тими фірмами, найліпше було би устно, а коли ні то бодай перепишіть ся. Що до ножів, ножиків і всіляких виробів спецыяльно, то коли би знайшло ся більше купців і крамарів, п. Лаврук готов би або виробляти потрібний товар або користно посередничити в сім ділі. — **Цікавий.** З тутешною матурою першої посади учительскої на Буковині не дістанете, бо насамперед там мають своїх людий і тим належить ся першеньство, а відтак там знане німецкого язика безусловно потрібне, котрого Вам певно брак в такій мірі, щоби Ви могли там одержати посаду. Найнизша платня на Буковині есть о скілько знаємо 900 корон. — **Передплатник**: Подавати ся можна до почти і зелізниць коли небудь, але друге питане, чи буде що з того, бо там кандидатів учительских не радо приймають. Впрочім можна би одержати лиш низші посади. Хто хоче вступити до почти, мусить насамперед відбувати практику при якім уряді почтовім і в тій цїли мусить подати просьбу до Дирекциї у Львові, щоби позволила ему відбувати практику при тім а тім уряді почтовім. Перед тим ще треба умовити ся з дотичним почмайстром, взглядно начальником уряду почтового, котрому ще за науку треба платити. Він тогди скаже, що і як треба зробити. Так само треба й при зелізници насамперед відбувати практику. До фабрик тютюну тепер вже дуже трудно дістати ся і хиба случайно коли би утворило ся якесь місце і то аж у Відни спецыяльно рішили би, чи приймуть чи ні, а просьбу треба писати по німецки. — **Передплатник в Яблониці на Бук.**: 1) Поки що остане ся по давному. О підвисшене можна би подавати петицию до міністерства рільництва, але тогди всі стражники лісові повинні би до тої петициї прилучити ся і повідомити о тім свою верховну власть та просити еї о поміч в сім ділі. — 2) В справі згаданих книжок удайте ся до книгарні польскої у Львові. — 3) Не кажете які інструменти, бо одна фабрика не виробляе всі інструменти, инша робить труби а инша скрипки і т. д. Для людий, що не торгують інструментами, вистане порядний склеп от хоч би й в Чернівцях. — 4) На полонині не добре садити ніякі дерева овочеві, бо там вже й инша деревина не хоче рости. — Стражники лісові в Надвірнянщині не дістають пенсиї по 40 літах службы, лиш дар з ласки, отже може хтось дістати або й нині, але звичайно дістають в міру заслуг і відповідно до літ служби а не аж по 40 літах. Треба однакож подавати просьбу до Дирекциї домен і лісів. А длячого дістають? бо така там була установа з давнійших літ а в ревірах заведених де инде того не було і нема. — **І. К. 21**: 1) Коклюш то есть кашель, котрий дістають звичайно маленькі діти, а котрий нападае хвилями і душить так, що дитина аж синїе. На той кашель нема ліку, але недужа дитина легко его позбуває ся, коли відповідно ходити коло неї, коли старати ся о то, щоби в хаті був чистий і сьвіжий воздух, щоби чистенько було коло дитини, і щоби она відповідно живила ся. — 2) Не розуміемо, о що Вам розходить ся, чи о книжку, в котрій була би наука як справляти весїле і яких держати ся церемоний? Коли так, то найліпше і найрозумнійше не справляти весїля. Вистане само тихе вінчане лиш в присутности найблизшої родини або навіть і двох упрошених сьвідків. Без дружок і дружбів, без боярів, старостів, свах і свахів може зовсїм обійти ся. Тепер вже не ті часи, коли можна було справляти такі весїля та гуляти цїлими тиждними. Замість викинути гроші пусто і дурно на пятьтику, ліпше нехай би родичі віддавали ті гроші молодій парі на доробок. Тогди було би менше розпусти і нещасливих пригод на весїлях, менше сварки і колотнечі межи самими молодими і межи їх родичами, було би менше процесів о ґрунти, не булоби зависти і ненависти, відказуваня на родичів, братів і сестер та взагалі була би любов і згода в родині. Коли же Вам розходить ся о якусь збірку обрядів весїльних, то ті розкинені по всіляких видавництвах і етноґрафічних збірниках руских, польских і російских. — **Конст. Р. і А. Влад**: Ваші оферти що до продажи подали ми листовно пани Емілії Л. в Яв. к. Кос. — **Гриць Варан, Львів**: Доси ми не одержали Вашого перекладу Wojna o Kubę; та й добре стало ся, бо ми би не могли его ужити. — **Гр. Ґ. в Ласт.**: 1) Льос угорск. черв. хреста не витягнений; та сама серия була витягнена але число до неї 80, а у вас есть 19. Що до льосів на будову костела у Відни, то прошу прочитати собі на льосі, де і коли відбувають ся тягненя і туди прошу віднести ся, бо таких льосів не викazують ані банки ані часописи. — 2) Годинник до направи можете прислати до годинникаря Коморовского Йосифа ул. Академічна ч. 5, фірма дуже солідна, а властитель фірми знае свій фах і уміе направити хочби й не знати якої конструкциї годинники; при тім числить собі совістно. — **Заріавиньский**: Доси невитягнені. Найблизше тягнене в марті. — **Мих. Ост. в Гад.**: Серия і число Вашого купону від амортизованого льосу не витягнені в премієвім тягненю. — (Дальші відповіди пізнійше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.)

За хвилю з'явив ся який молодий сьвященик і дав знати, що его настоятель чекае на князя.

Псамтік ввійшов зараз в холодку, де став був собі в тіни осик сьвятого гаю над берегом ставку [4]), присьвяченого великій Неіт. Перейшов через перше передне подвіре, виложене каміним, вкритим зверха асфальтом, на котру сонце припікало цїлим своїм блеском, та ішов при тім через довгу алею сфінксів, що вела до стоячих свобідно пільонів величезного дому богині. Відтак перейшов через величезну головну браму, що була украшена, як всі брами єгипетских сьвятинь широко криластим кружком сонця [5]). По обох боках широко отвертих подвійних дверий підоймали ся високо понад них, будівлї подібні до веж, стрункі обеліски та повівали хоругви. Тепер зайшов на друге подвіре, обведене з правого і лівого боку рядами стовпів, де посередині приношено богини жертви. Ціла передна сторона самої сьвятині, що як би яка кріпость піднимала ся під тупим кутом від камінного бруку подвіря обведеного стовпами, була вкрита ріжнобарвними образами і написями. Через підсїне зайшов він до високого присїнка а відтак до великої сьвітлиці, котрої синя стеля, спочиваюча на чотирох рядах величезних стовпів була вкрита тисячами золотих зьвіздочок. Боки тих стовпів, їх наголовки подібні до льотосу, бічні стїни і инші сеї величезної салї були помальовані всілякими красками та вкриті гієрогліфними образами. Мов які велити піднимали ся ті стовпи високо в гору, безконечно високо і далеко розходила ся тота саля, а воздух, яким тут богомолець віддихав, був переповнений кадилом і запахом кіфі, як також парою, яка заходила сюди з ляборатори́ї, що належала до сьвятині. Тиха музика, виконувана невидимими артистами, здавалось, невтихала ніколи, але еї переривали від часу до часу, грубий ревіт сьвятих коров Ізіси, скриготінє Горусового скригульця, що мали своє приміщене в побічній сали. Скоро поніс ся торжественним протяжним голосом, ревіт якої корови мов би далекий грім, або роздав ся потрясаючий нервами крик скрегульця як би та блискавка, що ніби з землі летить до неба, стоячі на колїнах на переднім подвірю побожні били поклони, дотикаючи чолом камінних плит. З побожним страхом заглядали они до замкненої для них середини сьвятинї, де в подібній до каплицї сьвятая сьвятих, що була витесана з одного величезного кусня ґраніту, стояло богато ереїв, в котрих одні на сьвітячих від лисинн головах мали струсині пера, а другі верх білої одежі позавішували собі через плече кожі з пардів. Шептаючи молитви і співаючи, они то схиляли ся, то підносили ся, вимахували кадильницями і з золотих чаш впливали чисту воду для богів.

(Дальше буде).

не можна зблудити. Помежи рядами сьвятих зьвірят, помежи дверми переходимо з богоговінем. Широкою, високою і величезною показує ся брама.... богомолець заходить на просторе подвіре.... бічні стїни зближають ся до себе, подвіря спускають ся в долину, поміст підносить ся в гору, все стремить до одної цїли. Так ідемо дальше, тепер вже отверте небо не відтягає нашої уваги, поважність будови, сьвятість образів окружае нас. Так обнимають нас щораз більші сьвяті стїни, аж наконець до тої самотної сьвітлицї, де голос розходить ся і сам бог пробувае, заходить лиш нога ерея.

[4]) Той ставок есть ще й нині коло розвалин Саіса

[5]) Криластий кружок сонця мав нагадувати побожним побіду доброго над злим, сьвітла над темнотою, житя над смертию, бо бог Гор-Гуд скинув злого духа і его товаришів з неба в виді криластого кружка сонця. На ту памятку ставлено у всіх сьвятинях над брамами, криласте сонце.

Надіслане.

ШТИХИ

французскі і анґлійскі

можна набути:	в. цтм.	зр.
Bataille d'Abukir . .	63×80	— 4·—
„ de Marengo .	42×78	— 4·—
„ d'Eylau . .	42×63	— 4·—
Entrevue de Napoleon et de Alexander la Niemen .	49×71	— 6·—
Entrevue de Napoleon et de François II. . .	53×68	— 8·—
Bonaparte general . .	50×34	— 3·—
Napoleon I. (koron. kost.)	34×28	— 3·—
Баль у Версали . .	30×42	— 3·—
Коронация Наполеона .	58×42	— 6·—
Присага . . .	58×42	— 6·—
Роздане орлів . .	58×42	— 6·—
Sieg bei Leipzig (ang.) .	42×59	— 9·—
The battle of Waterloo (Roy. fol.)		—14·—

Замовленя належить надсилати: **Адміністрация „Народної Часописи“.**

За редакцию відповідає: **Адам Крахвецкий**

ІНСЕРАТИ.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всіх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Газети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.
Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).
Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).